

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVI брой 92 (1395)

Търново, с. бот. 30 юли 1960 г.

Цена 20 ст

Разгаряйте съревнованието!

В чест на 9 септември предсрочно да изпълняваме плановете! На денонощна вършитба и дълбока оран!

ТРАКТОРИТЕ ПОРАТ ЗЕМЯТА

Не заглъхнал още шумът на комбайните и тракторите от осма тракторна бригада отново се впуснаха с машините си по очистените блокове в с. Росно на Златаршикото стопанство. Едни подмятат стърнищата, а други орат предсметбена и дълбока оран. За кратко време те изораха 550 декара дълбока и предсметбена оран и подметнаха 500 декара стърнища.

Най-много и качествена работа е извършил трактористът Иван Г. Андреев, който е изорал общо с трактор КДП-35 — 400 декара.

Б. Бурнев, дописник

Дадената дума е изпълнена

Колективът на овцефермата в ТКЗС — Павликени с бригадир Ганчо Минев положи големи усилия за предсрочното изпълнение на годишния план за млекодажба.

В резултат на положените грижи овчарите на 15 юли преизпълниха годишния си план. При план 77.700 литри — те надонха 77.760 литри. Овчаря Тодор Ламбев и неговия помощник Петър Г. Гатев при план да получат средно от овца по 61 литри, получиха по 71 литра. Двата овчари не са допуснали нито един смъртен случай както от агнетата, така и от овцете през изтеклото полугодие.

Сеза колективът усилено се подготвя за навременно и качествено извършване на случната кампания. Сформират се стадата и се бракуват непродуктивните овце.

Ст. Въртийски, дописник

Напрегнати дни на хармана

Жътвата в ТКЗС с. Обединение отдавна завърши. С коли и камioni кооператорите започнаха да извозват и подреждат кръстците на големите кладни в стопанския двор.

Ритмично затракаха вършките на Борис Моно, Иван Рашков и Йордан Николаев. Ожиганите кили на хармана. Кооператори и кооператорки с радост и задоволство гледат как тече едрото нехлибавно зърно от улеите на вършачките. След всеки 25-30 минути от вършачката тръгва към складовете каруца, натоварена с овършано зърно.

Вече са овършани над 300 тона зърно. Вършитбата продължава денонощно. Скоро ще забуми четвърта вършачка.

И. Каранцалиев, дописник

СВЕДЕНИЕ

за хода на вършитбата и дълбоката оран към 29. VII. 1960 г.

ТКЗС	вършитба		дълбока оран
	общо т.	с вършачки	
Алексово	3050	100	1100
Драгомислово	2474	60	200
Овча могила	3583	43	20
Козловец	1935	30	—
Горна Студена	1795	246	—
Ореш	1023	—	2180
Масларево	2170	199	—
Морави	2042	216	250
Балван	2170	—	1115
Килифарово	1171	—	560
Обединение	3586	316	5930
П. Тръмбеш	2851	287	2850
П. Сеновец	3034	478	1690
Ресен	4095	—	600
Самоводене	3884	—	310
Страхилово	4092	311	1060
Търново	1737	—	764
Ц. кория	1195	—	600
Биброво	192	—	3500
Буйновци	2	—	210
Елена	214	—	20
Златарица	465	—	1150
Константин	248	—	700
Бала черква	3092	169	1128
Върбовка	3870	—	460
Павликени	4847	—	1560
Дъско	2796	12	1827
Карансен	4600	440	—
Михалици	3815	21	1060
Сухиндол	2022	3	420
Джунлици	1420	—	150
Кесарево	885	—	490
Драганово	4583	—	880
Д. Оряховица	3080	—	110
Камени	6204	—	3745
Лисковец	2993	154	3035
Подкраище	4434	225	2180
Стражица	1752	120	—
Асеново	998	28	1020
Всичко за окръга	100111	3564	47384

Спечелиха търновци

През първото тримесечие на тази година работниците от промкомбината в Търново спечелиха съревнованието със своите колеги от град Казанлък.

През второто тримесечие те не намаляха трудовия си устрем. И усилията им се увенчаха с пълен успех.

Наскоро в Казанлък, при тържествена обстановка, представители на двете предприятия отчетоха резултатите от съревнованието през второто тримесечие. Търновци отново спечелиха.

Ив. Байчев

ПРЕД ДЕНЯ НА ЖЕЛЕЗНИЧАРИЯ

Винаги бързо и качествено

В разгорялото се съревнование за бърз и качествен ремонт на вагоните пред Деня на българския железничар

ХУБАВИ ДЕЛА ПРЕД ПРАЗНИКА

Железничарите от локомотивно депо Г. Оряховица пред своя празник изпълниха юлския план в бруто тонкилометри 104.05 на сто.

Най-добрите машинисти, които първи поеха почини

на софийските си колеги, вече превърнаха старите локомотиви в образци. Лауреатът на Димитровска награда, локомотивния машинист Кирил Хр. Киров с локомотив 03.12 отчита икономия 201 тона въглища.

на стойност 86.206 лева, и снижение на себестойността на всеки пропътуван тонкилометър с 18.60 на сто.

Стефанов

Дописническият

ПОСТ НИ СЪОБЩАВА:

НУЖНА Е ПО-ДОБРА СЪГЛАСУВАНОСТ

Напрежението сред монтажници и строители за срочното завършване на всички обекти от Захарната фабрика на Държавни захарни заводи в Горна Оряховица преди пускането ѝ в проба експлоатация е голямо. Влагайки цялото си умение и старание, бригадата на Деня Пашанков монтира в срок циклоните и рефрезерантите, за което заслужено получи паричната награда от 1.100 лева.

Успех при поставяне на тръбопроводите имат хората на Димитър Пенев, А. Цветков, Д. Доневски и други. Загряженост в монтирането на 40-тонните портални кранове, на 10 и 15-хиляди тонните цевковидни полета проявяват и бригадите на Георги Неделчев и Андрей Андреев. Но те основателно се безпокоят, защото недоставената важна ходова част спъва работата им.

Застой по вина на проектант и инвеститора е вакният за пускането на фабриката вагоннаклонител. Тревожно е монтирането на трите отпартитела. Между ръководителите на ТЕЦ и "Енергомонтаж" няма координация по разпоредбите на водната кула и главния корпус. Готово е 15.000-тоновото цевково поле, но тук неоснователно се забавя водопроводната инсталация.

Броени са дните до пускането на фабриката в проба експлоатация. За окончателната победа е нужно още по-стройна организация на трудовия процес и добра съгласуваност между ръководителите.

Ив. Вачев
Г. Грънчаров

Бригадата на Антон Спиридов от с. Мусина грижливо събира славата и я натрупва на шир.

Снимка: М. Николов

НЕ СА ПОДГОТВЕНИ ЗА СИЛАЖИРАНЕТО

Значението на силажа за животновъдството се ценят от всеки кооператор и специалист в нашето стопанство — сподели с нас председателя на трудово-кооперативното стопанство — Търново Илия Савов. И действително ако се разгърнат плановите на стопанството се вижда, че в сравнение с миналата година, търновския кооператив сега трябва да направи 4.000 тона силаж повече.

Имайки предвид, че силажът е описан в стопанството може да се очаква, че и подготовката за силажиране е добра. За съжаление нещата не стоят така.

Тази пролет вместо 1.100 тона силаж от зелена ръж и люцерна са направени само 1.000 тона. Сега през август трябва да се направят още 9.000 тона силаж, за да се задоволят нуждите на животновъдството. Остава малко време до силажирането, а все още никаква предварителна подготовка няма. Силажните ями и траншеите стоят непочистени от миналата година и няма нито една готова, в която да се изчакават последните дни, за да се извърши всичко тогава.

Но подготовката за силажиране е само едната страна на този важен въпрос. Не по-малко важно е и че се осигури ли зелена маса за силаж?

От 3.000 декара втори култури, които стопанството трябва да засега досега са засети само 1.700 декара. Съмнително е дали ще се засеят останалите декари.

Иск и късното засяване влече след себе си лоши последици.

Ръководството на стопанството вижда тези затруднения и не може да се каже, че не търси изход. Не бива обаче само да се разчита на елчюгледовите пъти да запълнят празнотата на незазатите декари втори култури.

Всичко това изисква стегната организация, пълна мобилизация на силите и работната ръка в кооперативното стопанство.

Кооперативното стопанство в Търново има сили да се справи с това трудно положение, то е показвало и друг път това. Яма съмнение, че ще бъдат взети срочни мерки да се приготвят по-големи количества силаж.

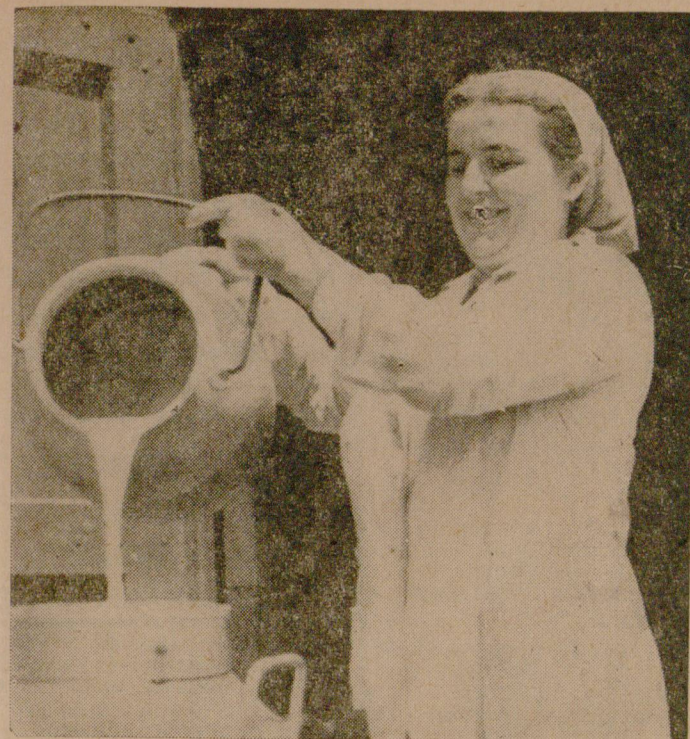
М. Михайлов

БЕРИТБА НА РАННО ГРОЗДЕ

Много труд и грижи положиха за лозята кооператорите от трета бригада на стопанството в с. Козловец. За редовното окопаване, какачевното подрязване, няколкократно пръскане и опазването им от болести, лозята вече се отплаща с хубаво плодородие.

Преди няколко дни кооператорите от бригадата на браха и дадоха в магазините за продажба първите 110 кг ранно грозде от сорта "Берла".

А. Палков, дописник

Кравефермата в с. Стражица има добри резултати в надоя. От скоро на работа във фермата постъпи Радка Гецова. Тя е доволна от първите успехи. Снимка: Илия

МЕХАНИЗАЦИЯТА В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО — НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА

Обединението на трудово кооперативните земеделски стопанства създаде условия за организиране на едри и крупни специализирани виокодоходни животновъдни ферми, в които се отглеждат хиляди глави продуктивни селскостопански животни. В тези ферми не може и не бива повече да се работи по старите, примитивни начини. Бързо растащите нужди на населението и страната от месо, мляко, яйца, кожи, вълна и други животински произведения изискват бързо развитие на животновъдството, увеличаване и поевтиняване на неговата продукция. На покатошните успехи в животновъдството обаче може да се разчита не само когато се осигури достатъчно фураж, но и когато трудовите пропеси са механизирани, когато широко се прилага новото.

Някои партийни комитети управителни съвети на ТКЗС и дирекционни съвети на ДЗС вече смело пристъпват към внедряване на механизацията в животновъдството и получават много добри резултати.

В окръга имаме изградени 42 модерни птичарници за по 5.000 носачки напълно пригодени за механизацията. Управителният съвет на кооперативното стопанство в Сухиндол снабди с механизирани птичарника, а за подвозване на фуражите прикредени към птицевъдната и свинефермата самоходно шаси. Тази пролет две птицевъдски общински 5.600 носачки, като за 100 яйца им се насчитават по 2.20 лева. След водоснабдяването и механизацията на двата птичарника в ТКЗС в с. Обединение също се преминат към отглеждането на 5.000 птици от 2 птицевъдски общини, а сега се обмисля отглеждане на 5.000 носачки от една птицевъдска община.

Много трудоемки са процесите по уговяването на свинете. Партийният комитет и управителният съвет на кооперативното стопанство в с. Обединение проучиха опита на кооперативното стопанство в с. Белозем Пловдивско и пристъпиха към водоснабдяване и преустрояване на старите свинарници. Сега животновъдът Васил Борисов сам се грижи за 1.200 свине за уговяване. Такава подготовка извършват и ТКЗС — Страхилово и др.

В ДЗС "Сталин" край гр. Свишов и още в 7 кооперативни стопанства в окръга се строят доимни площи за доимен агрегат "Рибена конка". При тях един гледач ще обслужва от 40 до 50 крави. В няколко стопанства обориите за крави са снабдени с автопоилни релсови линии за подвоз на фуражи и изкарване на торта до торничето. Доставка на или изработени с по-

дръчни материали резачки за грубите и сочните фуражи и др., с което значително се увеличава производителността и облекчава трудът на животновъдите.

Въпросът за механизацията на животновъдните ферми, обаче, още не се поставя с необходимата острота от партийните комитети, управителните съвети на кооперативните стопанства и специалистите. Съвсем слабо съдействие оказват и ръководствата на МТС. Поради това в голяма част от животновъдните ферми на кооперативните и държавните земеделски стопанства в окръга най-тежките процеси по подготовка на фуражите, храненето, поенето и доенето на животните все още се извършва примитивно, на ръка, при заемането на много кооператори и работници.

Кооперативното стопанство в с. Върбовка построило нов и голям птичарник, обаче не го механизирало. В него работят 4 птицевъдски общини. За 100 яйца те получават по 6 лева. По-голямата част от фермите за уговяване на свини в окръга не са водоснабдени, работата по подготовката на фуражите, храненето и чистенето се извършва ръчно, затова разходът на труд е голям. Един гледач се грижи средно за 120 до 150 свини. Подобно е положението и в много други ферми.

Партийните комитети и управителните съвети на кооперативните стопанства бива повече да търпят таква положение. Нужно е още сега да започне преустройването и механизацията на погълнящите много труд процеси в животновъдните ферми. Където са необходими по-значителни средства да се предвидят в плана за 1961 г. Целта е да се увеличи производителността на труда на кооператорите във фермите и да се създадат условия, които всеки гледач на свине за уговяване да се грижи за не по-малко от 500 до 1.000 свини, всяка птицевъдска за 2.500 до 5.000 носачки. Всеки гледач на телата и говедата за уговяване за 40 до 50 глави.

Време е уедряването, водоснабдяването и механизацията на продуктивните животновъдни ферми да стане една от неотложните задачи на партийните комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС и МТС в работата им по увеличаване и поевтиняване на животинската продукция. И колкото по-скоро се изпълни тази задача, толкова по-бързо ще завоюват по-големи успехи в животновъдството.

НОВИНИ ОТ ТЪРНОВО

През последната седмица трудещите се от Търново се радват на богат и разнообразен културен живот.

След програмите на Съветската и Софийската естрада, снощи в летния театър отново при голям интерес преминаха представителната естрада "Варненско лято" в която участваха оперетната певица от Германската Демократична република Маргот Дьор, българските инструментални "трио", "квинтет" и др.

Утрешния ден, неделя, търновци ще имат възможност да посетят голяма физкультурна продукция, организирана от Централния съвет на Българския съюз за физкультура и спорт. Е продукцията са включили националните отбори по художествена гимнастика и акробатика, които ще защитават спортната чест на Родината от на олимпийските игри в Рим.

Довечера също в летния театър ще оживеят пред очите на зрителите героите от популярния роман на Юри Дюльб-Михайлик "И сам войнът е войн". Драматизацията ще бъде представена от театъра на въоръжените сили в София. В този спектакъл е заангажиран почти целият състав на театъра.

Никола Петров и другарката му Стефка отглеждат 800 овце за уюване в тинкери. Благоприятни им е грижите им в постигнат среден дневен прираст 700 грими.

Снимка: Илим.

Учете се от тях!

Със старание и грижи

В подножието на южните склонове в местността „Кайра“ около с. Стражица са притулени двете постройки на свинефермата. Оксидната тишина се нарушава от време на време от далечната глъч на кооператорите в стопанския двор. В горещите летни дни времето се закотвява и кайракското бърдо не позволява даже на тихия ветрец да разрежи лятната марана. Този уютност на местността с нищо не издава, че тук се уговат 800 шопари.

Тук работи семейството на Никола Събев Петров. (в ляво на снимката). Стремелът на другарката му Стефка и синът му Йордан са насочени към създаване на най-благоприятни условия за бърз растеж на свинете.

Възлабичният Никола повече от две години е посветил на тези доходни животни. Изучава до тънкости живота, капризите и всичко, което съдейства за максимално оползотворяване на храната, отредена за тях.

— Спокойствието е най-важното условие при уговането на животните — в разговор обяснява Стефка. Тук е тихо, тихо, тихо и ний не допускаме да тревожим прасетата. Животно, животно, но и то разбира! Нас не познават по гласа. Даже когато са възбудени от нещо, като ги погалим, като разговаряме с тях се умлъчават.

— Имате един Гошко, като с жив човек се разговаряте — допълва Никола — акал ми е че след две-три седмици ще го продадем.

Като тръгна навсякъде ме следва и изпълнява наредбите ми като дете.

Този разговор с добродушното семейство затрогна и кара всеки посетител да се удивлява на Стефка и Никола. Колко сърдечност и доброта лъха от техните лица и колко от тези качества те отдават в работата си. Обичат я и милеят за прасетата, като за човек!

В ранната утрин, още росата не се е вдигнала, а Стефка е сред любимиците си. В определения час, сервира закуската от сочна люшерна. А те, шопарите послушно и изненадващо мълчаливо хрупат ли хрупат. Тогава на Стефкината душа е леко, а лицето и грее от усмивка.

В това време Никола се отправя за нови заявки за фуражи. Нависоко не са наситени белите мързеливици.

Сигиз-тогиз железните капаци на хранилките за сухо хранене изтракват и охранил шопар се отправя към водата.

На всеки две седмици Стефка и Никола знаят кои партия от прасетата, колко е надала. С голямо внимание следят онова, което на ден увеличава теглото си с по деветстотин грама. За сега тези са рядкост, но към това е насочен стремежът на свинегледачите. Не ги удовлетворява, вече 600 или 700 грама прираст на ден. За годината трябва да предадат на държавата 180 тона месо, а до първи юли са стъчили 80 тона.

Днес на страницата разказваме за опита на кооперативните стопанства в Павликени, Стражица, Камени и Драганово по овцевъдството и уюване на свине и телета

Пасищното отглеждане на телетата е много изгодно

Управителният съвет на кооперативното стопанство и Общинският партиен комитет в с. Драганово на няколко пъти обсъжда въпроса за увеличаване на говеждото месо. Дойде се до извода, че ако телетата от рано се изведат на лагер то растежът им ще се увеличи.

За тази цел в пасището до р. Янтра бе забележено място от 150 декара. Формираната група от 60 телета за уюване, от които половината некастрирани, бе изведена на лагер в началото на май.

Лонже пасището бе в добро състояние, с изобилие от трава, телетата бяха оставени сами на зелена храна. От юни на телетата, които са към края на угодилния период, започна да се дава по 1-5 кг царевици и ярва и по 50 гр карбамид.

Телетата нощуват в открити градо, намиращ се до пасището, и денем постоянно пасат на воля.

Неотдавна управителният съвет на кооператива реши всички телета с тегло над 250 кг в края на месеца да се обособят в отделни групи и да се настанят в тъмни помещения за обorno отглеждане.

От предадените телета на Месостроителна се вижда, че пасищното отглеждане на телетата дава много благоприятни резултати. Тегло 310 за 88 дни одве 102 кг прираст или средно на ден по 1,300 гр. Добър прираст показват и другите телета. Резултатите от пасищното отглеждане на телетата.

Дим. КИРЧЕВ
зоотехник при ТКЗС

ТРУДЪТ Е ВЪЗНАГРАДЕН

Средният настриг от овцете на кооперативното стопанство — Павликени през 1958 г. беше 3.240 кг. През 1959 г. го увеличихме на 3.630 кг., а през тази година от 5.500 овце настригахме средно по 4.010 кг. вълна.

Характерното, което е, че от отделни тинкорунни стада ние получихме настриг, който далеч превъзхожда средния възнодобив за стопанството.

Овчарят Димо Пенчев от Павликени от дзвиските, които гледа, настрига средно по 6.850 кг вълна, а Ал. Евтимов с. Недан — 6.730.

Тези резултати получихме благодарение на целенасочената развъдно-подобрителна работна и правилното хранене и гледане на овцете.

Известно е, че още в началото при опит за създаване на породата тинкорунни овце, като основна порода овце в нашето стопанство бе „беляз свещовска овца“. Тази порода овце е с възнодобив 2,5 до 2,8 кг вълна а живо тегло 25—46 кг. Налагаше се бързо да се увеличи живото тегло на овцете и подобри качеството на вълната.

За целта използваме колове от две породи подобрителки „Меринофлайш“ и „Кавказка тинкорунна“.

С породата „Меринофлайш“, като по-стара порода, предаваща по-добре наследствените си качества, ние заплождаме местната овца. В резултат на това успяхме да получим още в първо и второ поколение кръстоски с 4—5 кг по-високо живо тегло и закръглени форми. Подобри се и нежността на вълната, като в повечето случаи беше по-лъскава.

С получаването на тези кръстоски все още не беше постигната основната цел — получаването на тинкорунна вълна с по-голяма дължина и гъстота, добра заруеност на животните и разко увеличаване на възнодобива. Тази задача трябва да изпълни породата „Кавказка тинкорунна“.

За целта кръстоските, получени от породата „Меринофлайш“, ние кръстосахме с колове от породата „Кавказка тинкорунна“. Желаните резултати получихме в трето поколение, като при отделни животни се стигна и до четвърто поколение. Вълната на овцете се съгъсти до нормална, увеличи се дължината ѝ на 8—10 см и силно се подобри заруеността на животните, особено по корема и краката.

Тази последователност при развъждането на пръв поглед изглежда много проста. Всъщност обаче работата е по-сложна. Тук е необходима сериозна намеса на зоотехника, който трябва да организира и ръководи цялата работа.

Преди всичко от голямо значение е правилно да се формират стадата от получените различни кръстоски. Ние формираме нашите стада по следния начин. Непосредствено след отбиването на агнетата, събрахме ги в стада в зависимост от нежността на вълната, развитието, заруеността и желаната тип. През пролетта на

тези животни извършваме пълна бонитировка. От данните на бонитировката към края на юли правим окончателно формиране на стадата, които остават да съществуват така и като майки.

Всичко казано дотук по отношение формирането на стадата ни улеснява при изготвяне на случния план за заплождаване на овцете.

Познавайки добре колове от породата и на дзвиските, въз основа на данните, които понаме всяка дзвиска, определяме кой кола да ѝ осемени. На овце, показали добра заруеност, дългата и гъста

От 5.500 овце по 4.010 кг вълна. Увеличение на живото тегло. Стадата отговарят на поставената цел и тип.

та вълна ние определяме за заплождаване най-добрите колове с дълга и гъста вълна. По този начин не позволяваме затвърдени наследствени качества да се рушат. Правим корекции и на някои недостатъци на отделни животни.

Например на овце с къса вълна — 6—7 см — определяме кола с дълга вълна. На овце с дълга, но рядка вълна, определяме кола с много гъста вълна, но не по-къса от 7,5—8 см. Така получаваме поколение, което в повечето случаи не притежава недостатъците на майките. Важно условие, за да се завършат постигнатите резултати и да не се погълне напълно местната овца от породите подобрителки е преминаването към вътрешно развъждане или „развъждане на кръстоските помежду им“.

В нашето стопанство има вече редица стада, които отговарят на поставената цел както по тип, така и по продукция. През настоящия сезон ние най-внимателно ще преминаем към вътрешно развъждане чрез изготвяне на прецизен и добър обмислен случен план.

За тази цел имаме отлични отглеждани 25 кола тинкорунни кръстоски, от които ще използваме 4—5 от най-добрите. С оглед на масово преминаване към вътрешно развъждане тази година отбрахме 52 мъжки агнета, които се отглеждат от специален овчар.

Ще спомена само, че за правилното развъждане водим и първичния зоотехнически отчет на отделни най-добри стада.

Създаването на нова наща порода тинкорунни овце по пътя на кръстосването е сложен процес. Наред с правилното и целенасочено развъждане е необходимо правилно и добро хранене. Без да направим това всякакви усилия остават мечта за високопродуктивни овце.

Нашите фуражни възможности не са неограничени, но въпреки това осигуряваме едно сравнително добро хранене.

Преди всичко ние отделяме голямо внимание на отглеждането на агнетата. Започваме да ги подхранваме 10—15 дни след раждането с концентриран фураж главно смеска и сено. Храненето правим на воля. Агнетата ни бозаят от 90 до 110 дни. В резултат на това средното им живо тегло при отбиването се движи от 24 до 25 кг. Такава агнета са успели да развият космени лувовици, които определят

до известна степен гъстотата на руно. А това зависи изключително от правилния режим на хранене.

Непосредствено след отбиването при преминаването от бозаен на пасищен режим се знае, че агнетата влошават телесното си състояние и е необходимо дълго време, докато се оправят. За да избегнем това, след отбиването на агнетата даваме 15—20 дни по 0.450 кг концентриран фураж, люцерново сено, а в някои случаи и моркови. След това намаляваме концентрирания фураж на 0.300 кг. Тази дажба получава непрекъснато цяло лятото. Освен това агнетата имат пасища, на които друг добитък не пасе.

При тази организация на работата средното живо тегло на шилетата ни през есента беше 42 кг, а възнодобивът им се движеше от 5,5 близо до 7 кг от стадо, като отделни животни дадоха до 9,5 кг вълна.

Така осигуряваме добър високопродуктивен ремонтен материал. От правилното и добро хранене на майките зависи и основната продукция от овцето стадо. През зимата подхранваме овцете с по 0.300 кг концентриран фураж, 0.700 кг люцерново и финово сено и от 3,5 до 4 кг сочен фураж и силаж на ден. Освен това вечер на овцете залагаме и слама главно от пролетници.

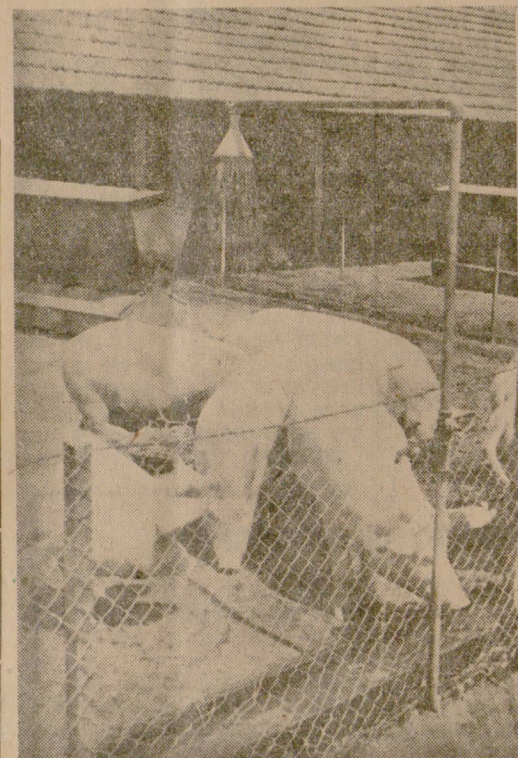
През лятото даваме възможност на овцете да използват наличната паша в землището на стопанството.

Сега нашето стопанство има 5.500 овце. Смятаме в близките няколко години да ги увеличим от собствено възпроизводство на 8.000.

Едновременно с увеличаване на овцете не забравяме, че постигнатата продукция все още не ни задоволява. По пътя на правилното развъждане и подобряване на храненето през следващите няколко години ще се стремим да увеличим възнодобива на 4,5—5 кг от овца.

За да поставим на проverka нашата племенна работа и да не допуснем грешки през настоящата година ще формираме отделни стада от най-добрите шилета, и ще ги поставим на режим за рекордни добиви на вълна. Това ще ни помогне за стигането на по-добро ремонтен материал и още по-бързо увеличаване на продукцията от овцете.

Симеон ЕРУСАЛИМОВ
главен зоотехник при ТКЗС — Павликени

Докато почисти навесите и нахрани свинете, току виж слънцето се изкачи на пладени. Прижури и пиментът се нагорещява, погълща и изпушва топлина, която пропъква белите обитатели под навесите. Точно по обед, някога Стефка, друг път Никола или Йорданчо минават и пушат душовете. Леко чучуркане на водата кани животните на разхлада. (на снимката в ляво)

— Стара поговорка е, че свиня от кладенчева вода

За да има месо в изобилие

Правилният път е открит

Единствено голямото желание да видим добре угоени телета ни доведе в стопанския двор на с. Камени.

На път за телчарника плановикът на стопанството, младеж, току-що завършил селскостопански институт, разгорещено говореше за животновъдния бригадир бай Калчо, който години наред все с мисли по животните лягал и ставал.

От страни на покрития с калдаръм път са строени стопанските сгради, варосани и чисти отпред. Бели лекхорни се стрялкат зад висока телена мрежа. Лъскави и едри коне, освободени от хамутите, нахлътват в дама, чаткайки с копита по цимента. Татък на големите гладки площици няколко жени въртят лопати. Зърното ще отиде в хамбарите чисто и сухо.

— Хей там, виждате ли? — посочи с ръка към зеленината ограда на царевичната младежът. — Това е новият птичарник. Петчидесетхиляди птици ще събира. През пролука на дебелите стълбове личеше голяма разпростряна нашироко сграда, приличаща с прозорците си на месокосбинат.

Както сетне разбрахме, ръководителите на кооператива здравата са се заели да създадат такова животновъдство, което да прилича на едно стопанство, каквото е Камениското със своите 100.000 декара земя. Първо трябвало да бъде раз

решен въпросът с месото. Да се предаде на държавата 110 тона говеждо месо съвсем не е лека работа. Кастрираните телета давали малък прираст, продавали ги като стапени на 150 до 200 кг. Съвсем малко са възрастали животни за уюване. Търсел се правилният път. И той бил открит. За да се увеличи говеждото месо започнали да уговат некастрирани телета при обoren режим без движение.

„С новото си имаме работа“

При телчарника заварихме бай Калчо, животновъдния бригадир. Дойде и Лукай Парушев, един от гледачите. Другият — Асан Яшаров бе отишъл за малко до селото. Отвътре ни лъхна мирис на суха слама и вар. Беше чисто, много чисто. Телетата, 42 на брой, натъркаляни кротко спяха. А едри едри, здрави, пълни с живот и сила, със закръглени тела и лъскави косми.

— Сега както отглеждаме телетата е по-добре — поде бай Калчо. — Преди всичко нужно е да се осигури за добитъка голяма чистота, изобилна храна и тишина.

И той разказа за дневните дажби на телетата. През зимата са давали по 2 кг концентриран фураж (царевица, ечемик, овес и шрот) и сочен фураж по 20 кг цвеклови резанки, 15 кг кърмиво цвекло и 10 кг силаж. Телетата са получавали и люцерново семе, и минерални добавки — креда и

сатурачна вар. Сега през летните дни сочните фуражи са заменени със зелени храна.

— Много зависи от храната — изви се бай Калчо. — В началото на юни, когато ги хранехме със зелено ливадно сено, върнаха. Не им понесе.

За бързото уюване на телетата важи спазването на дневния режим — наемси се Лукай. Той беше слабобават мъж с живи очи. Като говореше, долавяше се нещо, като че искаше да каже: „Ние не сме какви да е хора. С новото си имаме работа.“ — Събуждаме ги

слънцето клони на запад. Вечерните сенки на младите овощни дръвчета, откъдето достига мирис на прясно сено, се удължават. Наоколо е тихо, тихо.

При нас е въведено конвейерно снабдяване със зелен фураж — поде младият плановик, като с очи опипваше върховете на насрежната царевича.

Щом има такива хора

Трябваше да вървим. Когато се разделихме, помислих за цифрите. Постигнат през юни среден дневен при

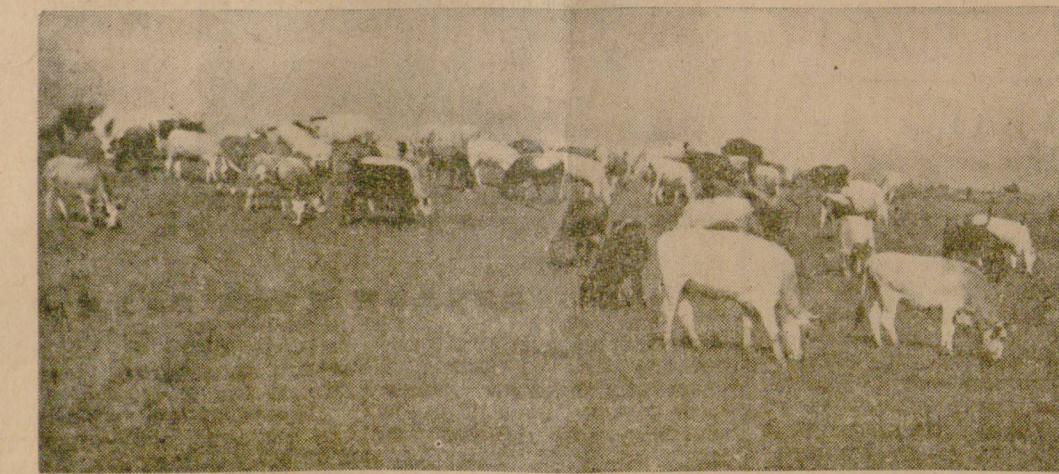
На снимката: Калчо Георгиев и Лукай Парушев

рано в 4.30 часа заранта. Направили сме специално корито, с което ги поим на място. Местим го пред 3-4 телета, докато всички се напият. След като са се и нахранили, до 10 часа преживат. От 6 до 10 часа, когато се поканват с вода и само със зелено, в обора царя пълна тишина. Така е почти през цялото денонощие. През време на храненето и водопоя се извършват всички работи, като почистване и дезинфекциране на обора, чесане на телетата. Телетата се държат вързани, за да прелят по-малко движение. Така те не губят енергия и бързо се уговат. От 10 до 12 часа пак почиват. На обед водопой и залагаме люцерна. Отново ги раздигаем в 5.30 часа. Тогава им даваме концентриран фураж, люцерна.

Вън ли лъхна прохлада на настъпващата юлска нощ. Тъмнорозовата царевича полюшва стъблата и те тихо прошемолят.

Целта трудно се постига. Не може изведнаж да се осигури месо в изобилие. Ала каменчани показват, че въпреки всичко, възроств с месото ще бъде разрешен бързо. Щом има такива хора с големи сърца и светли помисли като бай Калчо, Лукай и Асан, успехите ще идват един подир друг. Това потвърждава и последното съобщение от кооператива. Прирастът на телетата през юли е още по-висок.

Ил. МАНЕВ

Край м. „Тислижи“ пастирите Слави Маринов, Юсеин Мустафов и Петър Тодоров от с. Камени създадоха лагер за юнци и крави. Така кооперативният добитък по-бързо се уювя. Снимка: М. Николов

„БОРБА“

Днес на страницата:

- ☆ Възводът на капитан Симеонов
- ☆ Победиха огнената стихия
- ☆ В Търново да се открие жп бюро!
- ☆ Търговията на Кантарджиева...
- ☆ Без уважение към човека
- ☆ В Горна Оряховица има, в Търново няма...
- ☆ Пак за рестото
- ☆ Презрение и ненавист към Панайот Панов

КОЙ ПЕЧЕЛИ?

От дълго време наблюдавам, когато отида да си купувам хляб различни хора — работници, служители и ученици да купуват четвърт типос хляб. Но нито един продавач не прави усилие да върне на клиента две стотинки. Тъй като един цял типос хляб струва един лев и петдесет стотинки, то една четвъртинка струва 0.38 стотинки. Не винаги у клиента се намират стотинки за да заплати точната стойност на хляба, затова най-често дават две по 20 стотинки.

Не се знае пътят на тези стотинки. Дали те постват в касата на предприемача или отиват в джоба на магазинера? Кой печели?

А може ли например магазинерите преди продажба да се снабдят с дребни стотинки от банката за да вършат на клиентите? Може, но изглежда не желаят.

Г. Кенарев

НОВИ МАГАЗИНИ

За по-добро обслужване на гражданите ГТГ „Градска търговия“ откри на гара Г. Оряховица два нови магазина за бакалски стоки. Кварталците са много доволни от тази нова придобивка.

Ст. Колчева

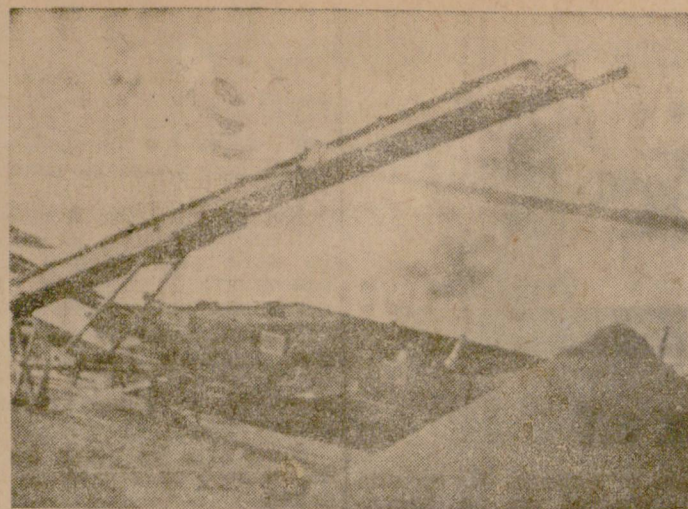
НАЗРЯЛ ВЪПРОС

Няма друг град в България, който така много да се посещава от екскурзанти, както Търново.

Обикновено пред гъшетата на гара Търново се групират десетки пътници. Дежурният чиновник продава билети и едновременно с това отговаря на десетки въпроси — за къде има влак и колко часа прасица. Припраща са пътниците и билетопродавачът. Влакът пристига, а опашката за билети е доста голяма.

Подобни истории се повтарят почти всеки ден. В центъра на Търново вече е необходимо в най-близки дни да се открие ж. п. бюро за продажба на билети и справки. Гражданите ще бъдат много благодарни.

Кирил Ганцаров

На брега на Дунава Градският промкомбинат в Свищов всеки ден механизирено вади големи количества пясък, който е нужен за асфалтовата база и строителната организация в града.

Така ли се търгува?

Отдавна следя пристигането на един красиви вносни килимчета и покривки. На 22 юли научих, че въпросните килимчета са в склада и ще бъдат закачени в магазина за юргани, дошеци и одеала, находящ се на главната улица, до омазаниния магазин Търново. До обед проверих дали са стоварени килимчетата, но магазинерката Бонка Кантарджиева ми каза, че не знаела въобще, че ще има такива.

По-късно от други хора разбрах, че килимчетата са доставени в магазина. Дори една магазинерка ми показа килимчето което е купила. Вървах се веднага в магазина, запитах пак Кантарджиева. Тя ме нахока и

ми каза да не я безпокоя. Поисках книгата за похватите и оплакванията. Тя започна да се смее и ми каза, че щом нямам работа, нека си пиша, обаче никой няма да ме удостои с отговор, понеже хората от клон на Окръжното търговско предприятие са вземали килимчетата още от склада и че нищо не мога да им направя.

Спечелвахме се, дойдох и други жени, които също искаха килимчета, но отговорът беше един: „Няма“, не сме получавали, не разбирате ли? Вървте се оплаквайте където щете.“

Считам, че Окръжното търговско предприятие не е магазин на дребно и не е редно да се разсамот похубавите неща само от хора служещи там, а в магазините да отиват само фактурите и сумите.

Цветана Илкова
Търново

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

Закалка

Джъдът вече три часа шибаше бойците от възвода. Сидяха в окопите, глътни с зодка, кал и през гъстата мрежа на напките се подготвяха за атака. Оставаша няколко минути до започването й.

Днес възводът на кап. Симеонов провеждаше занятие: „Стрелковото отделение в настъпление“. Задачата беше ясна. Да се превземат и унищожат противниковите позиции.

Джъдът се усилваше. Бойците бяха мокри до кости, но те свиваха мускули, напрегнаха мускулите. Трябваше да издържат, да се калят. Нима на командира ще е лесно. И той е мокър. Анали и те утре ще станат командири.

Внезапно във въздуха блесна червена ракета. — В атака, напред-ед!... — чува се команда.

Като един се вдигнаха те и с устремна крачка се понесоха към първата тран-

шея на „противника“. Застреляха автомати, карабини, Избухнаха „артилерийски снаряди“. Отекваха строги, ясни и гръмки команди:

— По „противниковата“ траншея... Три... Мери се в бруствера... Огън! 50 метра... 40... 30...

— Подготви гранатите... С гранатите, огън!

Мощно българско „ура“ се разнесе над противниковия окоп. Напрегнати са всички сили, цялата воля. Ръкопашен бой „взривове“.

Врагът е принуден да отстъпи.

Капитан Симеонов следи занятието и се радва. Ето, такива бойци са нужни на нашето Отечество. А бойците, сякаш разбрали неговата радост, настъпват с устрем. Една след друга противниковите позиции замлъкват. И изведнаж: — Стой!

Пред веригата „противниковата“ картечница сипе смъртоносен огън.

— Школьник Пенев, Иванов и Кирилов, доближете се до „картечното“ гнездо и го унищожете с бутилки и гранати — заповяда командирът.

Минути на очакване. Всички са притаили дъх и следят с очи. Тримата пропъзват до „картечницата“ и на мястото й изведнаж се вдига клубо дим и пламък. Унищожена е. Бойците продължават настъплението.

Джъдът е спрял. Иззад оловно-синкавите облаци се показват слънчевите лъчи. По тревата блещат като елмази дъждовни капки.

Занятието е свършило. Колоната тръгва към града. Едва бодрата войничка песен. Тя се понеса над храстите, нивите, полигоните и отлита на север. Бойците са радостни. Това беше първата истинска закалка.

Ангел Г. Петров

МОЖЕ ДА СЕ ОБМЕНИ ОПИТ

И моето, и други семейства от Търново отдавна обикаляме магазините вг. Търново и търсим: андуги за юнски № 42, кедрове № 37-38, мъжки сандали, рязани от 42 лева с гумени подметки.

За голямо съжаление обещанията на магазинерите, че „скоро ще има“ не се осъществиха.

Някои ходиха в Г. Оряховица, намерили и купили. Те ме насочиха към търговските магазини в Г. Оряховица.

На 20 юли се озовах там с детето си и още в първия общуарски магазин открих-ме търсените кедрове, а в конфекционния — андуг.

Помислих да не е случайност това и влязох и в други магазини. Оказа се, че и там има богат асортимент и от кедрове, и от андуги, и сандали, и пр.

Докато дойде време за обратно пътуване, влязохме в много магазини, разгледахме много витрини. И да си призна, болно ми стана, че в нашия окръжен град нито витрините са по-добри, нито асортиментът е достатъчен, а ни среща почти вечноното „нямаме, другарю“.

Трябваше да си купим и закуски — банани, за да се убедим, че те далеч се различават от тия, които се произвеждат в Търново. Бананите, произведени в Г. Оряховица са с по-добро качество — сиренето е разположено върху цялата площ на бананката. Беше доста късно и ни се сервираха топли, което много ни зарадва.

Неотдавна имах възможност да бъда и в София.

За вежливостта и културното обслужване

В социалистическото общество човек е предан на общото дело и с право той иска внимание към своите лични нужди и интереси. Все още обаче не са изживяни някои порядки от миналото.

Искам да разкажа за лоши обикновени от страна на служителите в търговските организации.

Влизам с майка си в магазина за обувки срещу кино „9 септември“ в Търново. Магазинът е грижливо подреден с много и различни обувки.

— Моля ви се, дайте ми дамски галопи, 42 номер — обрънах се към продавачката, която изглеждаше около 50 години, пълна, средна на ръст, с кръгли и големи очи.

От колектива при дом „Майка и дете“

В безгрижен смех, забавни игри, песни и разходки под грижите на учителката Анка Илиева преминават дните на 48-те възпитаници в лятната детска площадка при училище „Н. Й. Вапцаров“ — Търново. Като тях безгрижно прекарват своето време и още 200 деца в останалите пет детски площадки в града.

Да въстанем срещу равнодушието!

Никой да не тръгва по пътя на Панов!

Както е вече известно на многобройните читатели на вестника в бр. 83 от 9 юли т. г. поместихме писмото на гражданката Мария Райкова от с. Златарица под заглавие „Човек ли е това или звяр?“

Деянията на Панайот Панов станаха широко обществено достояние. По неговите недостойни дела взеха отношение чрез вестника много граждани и граждани от различни краища на окръга и страната, хора с различни професии и възраст. На читателите е направило вече впечатление, че всички осъждаха остро неморалните постъпки на разпаления посяс си Панов. И това е напълно естествено: нашият народ има здраво чувство за семейството, като основна клетка на обществото и го пази като зеницата на око си. Деди и бащи са ни завещали хубави традиции за семейна вяност и привързаност, за чистота и сърдечност в семейните отношения, за истинска обич, сърдечна любов и привързаност към децата. И в голямото си большинство трудолюбите се у нас остават верни на тези хубави морални и нравствени традиции.

Много от изказаните се чрез вестника граждани с недоумение питаха: къде е ръководството на ДАП Г. Оряховица, какво е това безразличие от страна на административните и партийни ръководители в Златарица, защо не са се намесили до сега обществените организации...

Чрез вестника Панов бе поканен да вземе отношение, да изкаже своето мнение по отправените срещу него упреци. За голямо съжаление, той отказа да стори това.

Какво може да се говори по-нататък. За всичко е ясно, че Панов няма намерения да преоценява постъпките си. Нужно е съдебните власти да кажат думата си. Панов трябва да получи справедливо но строго наказание.

Главният извод е — никой да не тръгва по пътя на Панов.

СТРОГА, НО СПРАВЕДЛИВА Е ДУМАТА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

Почти всеки ден в редакционната поща има писма на читатели на вестника не само от Търновския окръг, но и от цялата страна, в които те остро осъждат постъпката на Панайот Панов. Случаят Панов е вече предмет на широко обществено обсъждане. Елена Йорданова от с. Козлодуй, Врачански окръг, пише в писмото си до редакцията: „Нима този самозабравил се шофьор няма капка съзнание, за да види престъплението, което върши срещу своето семейство?“

„Аз съм от Златарица — пише А. Стефанова, — но сега живея в с. Асеново. Много добре познавам този ужасен и страшен престъпник Петко, както някои го наричат. Познавам и тия, които му и скромна спътница... Няма да преувеличавам, ако кажа, че ми е гнусно да

спомена името му. Неговото ужасно дело е дело на престъпник-хулиган. Пред такива дела ние, комсомолците, не можем да мълчим. За такива като Панов — само тежко наказание!“

В дописката си до редакцията Кирчо Василев от Елена съобщава, че в разговор през почивката комсомолецът Стоян Стефанов от ДАП казал: „Той (Панов) петни нашето шофьорско име“. А Мария Иванова заявила, че такъв изрод като Панов заслужава тежко и сурово наказание.

„Как можем да останем безпристрастни към една трагедия, която се развива при пълното безразличие на ръководителите на ДАП — Г. Оряховица — пристъпва динява гласа си към възмутените Йордан Григоров от Свищов. — Как може ръководителите от с. Златарица

да оставят невинните детски семейства да бродят без майчина и бащина закрила?“

„Той днес изоставя семейството си, утре ще изостави другарите си, а в друг ден — и Родната си. От такива хора нашата обществено няма нужда“ — пише възмутен В. Минчев, партийен секретар от Г. Оряховица.

Дълъг е още списъкът на писмата. С яд и възмущение пишат до редакцията Христо Д. Хинов, комсомолец от с. Самоводене, В. Йорданов от ДМЗ „Георги Димитров“ Русе, Иван Кръстев, огън при градската баня в Г. Оряховица и др. И всички те са еднородни в присъдата си: ако Панов не се вразуми, да бъде предаден на съд и да получи строга присъда.

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 92 от 30 VII. 1960 г.

Вай, на мама!

(фейлетон)

Стрина Минка и чичо Марин си имат една голяма и хубава къща, една бяла и много млечна коза, една писана и дяволита котка и една много гиздава, много писана, много, много хубава и хептем добричка дъщеря, която (да им е жива и здрава), премина тази година поживо-поздравно в единсетети клас.

Да им е жива дъщеричката. Хубава, стройна, ще рече собийска вода е пилото това чедо, с каймак и мед е хранено само. Гордост за селото, надежда за ергенското поколение. Ха, дано ги огрее!

Пуфи се думя (Павлина по нашему). Та ето какво се случи с Пуфи преди няколко дни. Стана ти каквато стана. Отиде представителството на селото по хубост и по мода. Претъряхме за губа, каквато нито футболът, нито градушките са ни

сервирали бая време. Да е знаел човек, че да я вземе тая пуста котка и таз пуста коза, че да ги... Ама я чакай по ред да разправя.

Оня ден, в четвъртък (пуст дано го тресне тоя четвъртък) стрина Минка и чичо Марин, както винаги, станали рано-рано, ошетали и тръгнали на жътва. Стрина Минка, както винаги, подстрила криво-ляво молива и, както винаги, написала с малко разкривени си почерк:

„За Пуфи!“

„Пиленце!“

Ние с татенцето сме на нивата. Ти спинкай колкото си искаш. Закуската слагам до леглото да не се мъчиш до ставаш, а да ти е под ръка. За обед отвори долапа, сготвила съм ти петела. Тази сутрин го заклах, че

рано те будеше. На слънце не излизай да не почернееш!

Добре ама, пуста да опустее тази писана котка, влязла през разтворения прозорец и направила белята. Изляла Пуфината закуска.

Да е било, да е било къде десет часа, по-късно надали е било. Кихнала Пуфи, събудила се и като разтъркала черните си очици, протегнала ръчица да вземе намазаната с чист каймак филлия. Ама филлия няма...

— Да знаех, че тази котка ще направи такъв музеверлик — тохкаше се после стрина Минка — на парчета да я бях насыкла!

Ама станалото станало. Къде обед, след като прочела тринайсет страници от един любовен роман, Пуфи избухнала бележката на майка си, станала и се запътила към кухнята. Отворила вратата и... направила й любезен поклон бялата стринина Минкина коза.

По пода се вързала съборените от долапа парчета хляб, а навън извездала една тайнствена дъря, останена от комийското куче, извлякло обеварения петел.

— Пуста коза — разсъждаваше после чичо Марин — като човек се вре навсякъде и отвара. Да знаех, че тъй ще стане, на пастърма цях да я направя!

Чак къде пет часа след обед, по попадикино време, Пуфи пристигна на блока.

Вай на мама! — ахна стрина Минка и се хвана за сърцето. — Какво се е случило?

Едва след като изяде един голям комат и едно парче сирене Пуфи разказа за невероятното събитие.

После какво? — Ще кажете, дребна работа, ама не е баш тъй. Пуфи не е вече Пуфи. Нади беше вързала от селото до блока, от слънцето нос и се обели, лицето й погрозня. И макар, че майка й не ходи два дни на работа, за да я маже с разни мехлемци, не би. Няма я предишната красота. Отиде славата на селото...

Де-Бре

Южко Вутов

ТЕЛЕГРАМА — СВЕТКАВИЧНА

Батинка,

Както знаеш, в началото на тази година в наше село Михалци се откри бръснарница. Това е хубавото. За беля бръснарите отварят сутрин, когато всичко отиде на нивата, а вечер затварят преди да са се върнали.

Освен това бръснарят Герсри, като отидеш да се обръсне, още не си седнал и ти шепне на ухото:

— Ела в къщи да те обръсна хем по-евтино, хем по-хубаво! Ах си отказал,

ай е почнал пазарлъка. — Три купона за вино ще дадеш и ще те обръсна!

— Не мога да ти дам бей, Георге.

— Е, хайде два, като не можеш три.

— А бе и два не мога.

— Като не можеш да дадеш купони, то ще почерпиш по един голям коняк!

— Геца, че си платя каквото се полага, бръснари сега, че бързам!

— А бе я виж Велчо Григоров как ми даде купони, ами момчето на Яко Авра-

мов... ами... — Не мога, Георге, не мога, има си ред, какво си я ударил през просото.

— Е-е, голяма работа! Ти знаеш, че отговорник на бръснарницата е брат ми. Нито се страхувам, нито ще я карам другояче!

Та виж, батинка, ожили го здравата тоя Георги и брат му, та дано се оправят! Иначе сме решили да ходим необръснати, докато не се оправят тая дандания.

Една небръсната глава

най-високия връх на „Дълбошката кория“ при с. Дълбоки. Всички се разположили да си починат, да пооткрадат малко сън. Зората вече се пукала, когато гората екнала от гърмежа на една пушка.

Хората, начело с войводата, скочили на крака, заели места зад дърветата и почнали да взят да не би да ги е намерила някоя потера. Тотю прити Михаил и Тодор да видят какъв е този гърмеж.

След малко Михал се върнал тичешком и казал: — Тичайте скоро да видите какво става тук близо до нас в гората!

Всички се затичали и що да видят! Един млад българин лежал до един въоръжен турчин, а на 20 крачки далече от тях друг въоръжен турчин се борел с една българка, която му се молела с плач да я остави. Турчинът, бесен от страст, я натискал като див звяр с намерение да я обезчести насилствено.

Момичето скръщнало със зъби и стиснало пушките си. Кръвта на Тотю нахлула в главата му. Ушите му писнаха.

— Тяха! — казал той. — Легнете ниско, да забияко-

лим бързо турчина и да спасим българката, докато не е станало късно.

Отдалече оградил мястото и се явили с насочени пушки.

— Стой! Скоро се предай или си убит! — извикал войводата.

Те не смели да стрелят, за да не убият българката под него. А турчинът, като се видял заграден и че не може да избяга, побеснял. Зарезал животинската му страст и не искал да изпусне жертвата от ръцете си без да я изяде. Той бърже дръпнал пищова от пояса си и го запалил в гърдите на българката, която паднала. Турчинът почнал да бяга, но не успял да измине и 20 крачки, когато паднал пронизан от 5-6 куршума едновременно.

Веднага отишли при българката, която лежала и се държала за лявата гръд, където я бил пронизал турчинът. Затъпкали раната и започнали да я успокояват.

— Не бой се, дъще, казал й Тотю, — българи сме, не сме турци. Булка ли си, мома ли си, кажи ни онзи какъв ти е и какво искаха тези турци от вас?

(Следва)

КАРАЙ ДА ВЪРВИ..

Натискам педалите на велосипеда, потя се и диням дълбоко жезкия въздух край блоковете на с. Козарец към ТКЗС гр. Лясковец.

Когато навлязох в зеленчуковата градина на селото беше вече обяд и кооператорите, насядали на групички, си ханваха.

Гледам, тук-таме се веят бели знамена. Питам хората да не са решили да се предават в тази трудова надпревара.

Изглежда, че стана весело, защото започнаха да се смеят.

— Какви ти знамена, бре, Даскале. Туй е полиетиленово платно.

— Че вече няма ли да го използвате, та сте го разхвърляли по цялата градина?

— Ами що питаш нас? Питай бригадир баб Пеню Бонев!

На друго място гледам розовки: разпокъсани, изгнили. До розовките рами — стари и нови: изпочупени и с изпотрошени стъкла.

— Истинско бойно поле — обажда се някой зад мен.

Обърнах се и гледам главния счетоводител на стопанството другаря Камбуров.

— Ха, разгле, Тъкмо кие ми трябва, — облекчително рекох аз.

— Всичкият този инвентар — без да дочака въпроса ми заговорих той, — гдето го виждате, надали ще стане за повторно употреб-

ление. Всяка една рама струва по 36.75 лева, розовките по 10 лева, а полиетиленовото платно по 31.20 лева.

— Да, да. Какво ме гледате учудено — продължи той. В Козарец има похабен инвентар на стойност 30.000 лева.

Внезапно зад нас се чу удар. Обърнах се и какво да види: през велосипеда ми беше минала каруца, пълна със зарзават.

— Ей, ще ви убия, колелото... Затекох се.

— Карай да върви, бе, Даскале... Нали е на стопанството, не е твоето!

— Ка, как... — заекнах аз. — Колелото е лично, мое, мое...

Обаче той вече не ме слушаше. Беше отминал.

Даскалчето

ДО УПРАВИТЕЛЯ НА „ЗДРАВА ХРАНА“ ТЪРНОВО

Днес за кухнята народна искам малко да те бодна, а пък ти, другарю Целов, да посръгаш, но по-смело, съответните готвачи и помощници, сиввачи, но, разбира се, човешки, ти за следните им грешки: В готвенето да внимават,

те да го не пресоляват. Гас подправка да не слагат, щото, братко, се излагат. В мойта пилешка чорбича да не сипват сал гланица. Инак манджите са вкусни, но нередностите — гнусни!

Велко Н.

Майстор на хляба

Хлябът е насъщна храна на всички човеци и да се говори за лош и недопечен хляб в наше време дори е комично.

Всичко бледнее в с. Златарица пред величието на един хлябар. Разбира се, че хлябарят си гледа работата — замесва хляб, изпича го, раздава го великодушно на златарчани и самодоволно се усмихва.

— Гледай какъв хляб съм измайсторил. Чудо!... Малко недопечен, но какво ли разбират нашите хора от хубав хляб...

Една сутрин при чудния хлябар се явил председателят на кооперацията — прибраният, като държал двете си ръце на корема, едва извикал:

— Стефано, хлябът е недопечен, суров...

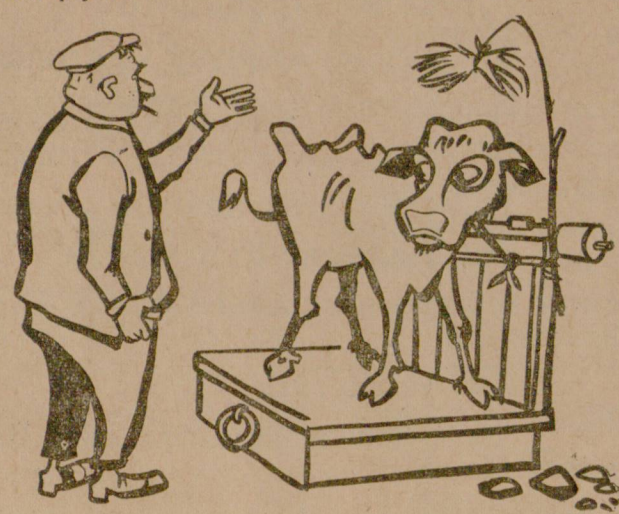
Хлябарят отворил уста, примигнал, после вдигнал рамене и казал:

— Какво приказваш?... А по-добре ли е, ако ви храня с пречупен хляб...

После се позамислил, огледал района на фурната и, като сложил ръка на гърдите си, прошепнал:

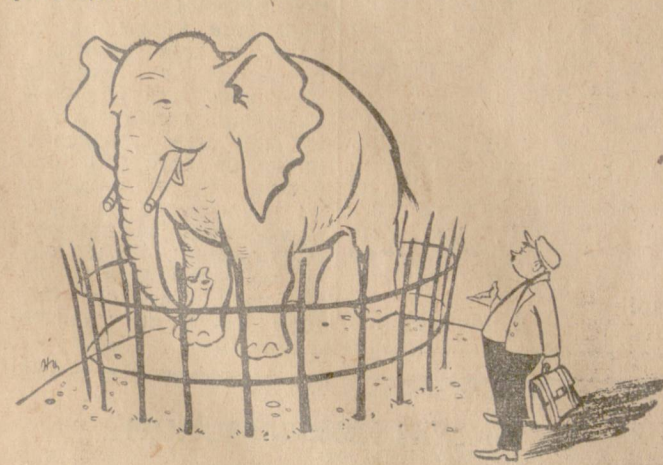
— Може пък и да е истина. Виновен съм. Но я погледни дървата... водата, а брашното е от миналите години...

Кар. П. Борсуков

— Не ме гледай като теле, ами яж там да дебелееш, че имаме план да изпълняваме!...

Кар. Н. Цончев

— Ето ти идея! Ще вземем пет-шест такива добичета и ще оправим плана за уговяването...

Обмяна на опит

да научи „новото“ и си Остана само жалката картина.

Ози старец с дългогодишен животновъден опит (въпреки голямата жегга) е дошъл да види новия начин за отглеждане „ТЕЛЕТА НА ПРИПЕК“. Но тъй като на снимката липсва зам. председателят на ТКЗС с. Джунлиница Георги Колев (предполага се, че в момента същият е някъде на сянка) старецът няма от кого

Като знаеш, в началото на тази година в наше село Михалци се откри бръснарница. Това е хубавото. За беля бръснарите отварят сутрин, когато всичко отиде на нивата, а вечер затварят преди да са се върнали.

Освен това бръснарят Герсри, като отидеш да се обръсне, още не си седнал и ти шепне на ухото:

— Ела в къщи да те обръсна хем по-евтино, хем по-хубаво! Ах си отказал,

ай е почнал пазарлъка. — Три купона за вино ще дадеш и ще те обръсна!

— Не мога да ти дам бей, Георге.

— Е, хайде два, като не можеш три.

— А бе и два не мога.

— Като не можеш да дадеш купони, то ще почерпиш по един голям коняк!

— Геца, че си платя каквото се полага, бръснари сега, че бързам!

— А бе я виж Велчо Григоров как ми даде купони, ами момчето на Яко Авра-

мов... ами... — Не мога, Георге, не мога, има си ред, какво си я ударил през просото.

— Е-е, голяма работа! Ти знаеш, че отговорник на бръснарницата е брат ми. Нито се страхувам, нито ще я карам другояче!

Та виж, батинка, ожили го здравата тоя Георги и брат му, та дано се оправят! Иначе сме решили да ходим необръснати, докато не се оправят тая дандания.

Една небръсната глава

най-високия връх на „Дълбошката кория“ при с. Дълбоки. Всички се разположили да си починат, да пооткрадат малко сън. Зората вече се пукала, когато гората екнала от гърмежа на една пушка.

Хората, начело с войводата, скочили на крака, заели места зад дърветата и почнали да взят да не би да ги е намерила някоя потера. Тотю прити Михаил и Тодор да видят какъв е този гърмеж.

След малко Михал се върнал тичешком и казал: — Тичайте скоро да видите какво става тук близо до нас в гората!

Всички се затичали и що да видят! Един млад българин лежал до един въоръжен турчин, а на 20 крачки далече от тях друг въоръжен турчин се борел с една българка, която му се молела с плач да я остави. Турчинът, бесен от страст, я натискал като див звяр с намерение да я обезчести насилствено.

Момичето скръщнало със зъби и стиснало пушките си. Кръвта на Тотю нахлула в главата му. Ушите му писнаха.

— Тяха! — казал той. — Легнете ниско, да забияко-

Кар. Н. Балин

В с. Балван поради неосигурения транспорт не се доставят редовно сладкарски произведения

О, сън!...

...и действителност

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират за времето от първи до седми август следните филми: „Десети септември“, Търново; „Когато Мексико пее!“, „Искра“, Търново; „Границата е на две крачки“, „Напредък“, Г. Орхановича; „Беленувачи устни“ и „Балада за войника“, „Хр. Ботев“, Лясковец; „Вчера“ и „Пучини“, „Хр. Ботев“, Елена; „Симфонията“ и „Светлото свети за всички“, „Академия“, Свищов; „Златото на Неапол“ и „Любимец 13“, Ал. Константинов; Свищов; „Великият Карузо“, М. театър, Павликени; „Саломортале“ и „Печалбата“, Хар.

Стойнов, гара Г. Орхановича; „Несбъднати мечти“ и „Мамелюк“.

ЛЕТЕН ТЕАТЪР

Във вторник вечерта на втори август в Търново ще гостува колектив от Народния театър „Кр. Сарафов“, София, който ще представи „Неспокойна старост“ на шести вечната програма ще представи френската естрада на четиринадесети август. Държавният музикален театър „Ст. М. Кеоски“ ще представи оперетата „Мамзел Нитум“, а на шестнадесети търновци ще имат възможност да чуят програмата на чехословашкия ансамбъл на Вацлав Кучера.

ДИП „Сърп и Чук“ с. Буковец, Търновско

съобщава

че има вакантни следните длъжности:

1. НОМИРОВЧИК
2. ВТОРИ СЧЕТОВОДИТЕЛ
3. ТЕХНИК СЪС СРЕДНО ТЕХ. ОБРАЗОВАНИЕ

Заплата по щата.
Справка: предприятието, тел. 26-59-69

ГПП „ХЛЕБНА ПРОМИШЛЕННОСТ“ — ТЪРНОВО

ТЪРСИ

ЕДИН ХЛЕБАР
IV или V разряд за два месеца
ЕДИН КАРУЦАР за три месеца

Заплащане по сделко-разрядната система
Постъпване веднага. Справка: предприятието ул. „Хр. Ботев“ № 33

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Търново ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор — 25-36, отдел „Партия“ и пропаганда — 25-27; отдел „Народно стопанство“ — 24-59; отдел „Култура, бит, хумор и сатира“ — 31-41; счетоводство — 32-59; канцелария — 31-25

Пак в родните планини

Тотю скоро събрали 12 верни другари, въоръжил ги и казал на жена си, че ще отиде в Галац по търговия и след месец-два ще се върне. Бедната жена повярвала, поплакала си и се примирила с положението си.

Войводата си наумил да събере пари за въоръжаването на такава чета, за каквато мечтаел, чета, която да покаже на света, че българският народ живее и ще се бори за освобождаването си. Той считал, че турските богаташи, които скубели народа и трупаели пари за сметка на сиромашката пот и сълзи, трябва да му дадат пари, за да въоръжи чета не от

100, а от 500 души.

Една вечер през м. май 1866 г. Тотю се обогатил с жена си и излязъл от дома си. Вън от Зимнич той намерил своите 12 момци, които го чакали край Дунава при един канк. Тотю облякъл турски дрехи, въоръжил се и се качил в кайка. След него влезли и момците му. Какъчията, който бил влах, уловил кормилото, а четирима от момчетата станали лопатари. Какъчът се изгубил в Дунава по посока на с. Козар-Белени при Свищов.

Другарите на Тотю били: Христо от Търново, Михал Делиа от Сливен, Тодор от Свищов, Никола от Македония, Генчо от Търново, Иван от София, Киро от Казанлък, Митю от Казанлък, Коле от Нова Загора, Добри от Търновско, Стоян от Градец и Пенчо от Присово, Търновско.

Нико какъчът се доближил до брега. Четата слязла на

сухо и се загубила към Козар-Белени. В това село Тотю имал стар свой ятак на име Тодор Новака, който ги посрещнал, снабдил ги с хляб и с други неща за път и ги изпратил към Балкана.

Четата се промъкнала тихо през планината, без да я усетят турците. Тя слязла край река Тунджа, минала Средна гора и стигнала където Хасково и Харманли. До тук всичко станало мирно и тихо. На връщане обаче Тотю не искал да остави агарларите на мира. Той искал да им напомни, че не е нито убит, нито умрял от студ някъде, както мислели, когато не го намерили след третото му бягство.

Две гургулици в зъбите на две гори

Дружината стигнала една сутрин рано преди зори на